

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:o 20 A.

Den 16 Maj 1926.

54:e årg.

Program för Barnens dag 1926.

(Söndagen den 16 maj eller annan lämplig dag.)

(Kyrkan dekorerats med svenska flaggor, blommor och grönt, och, där så kan ordnas, uppsättes på två vid altarrunden fastsatta stänger ett av styv papp utskuret, viket band, ungefär av samma form, som det som förr förekom i Svenska Sändebudet tillsammans med epworthmärket, ehuru det icke bör framställas såsom knutet. På bandets mittparti målas med stora bokstäver *JUBILEUM* och på ändstyckena årtalen 1876 och 1926.)

1. Gemensam sång, nr 140.
2. Bön av föreståndaren.
3. Sång av barnkör eller strängmusik.
4. Kort inledningstal av föreståndaren eller en lärare.
5. Gemensam sång, nr 121.
6. Växelläsning av föreståndaren och skolan:

Förest.: Jordan är HERRENS och allt, vad därpå är, jordens krets och de, som bö därpå.

Skolan: Ty han är den, som lagt hennes grund på haven, den som på strömmarna har berett hennes fäste.

Förest.: Vem får gå uppå HERRENS berg, och vem får träda in i hans helgedom?

Skolan: Den som har oskyldiga händer och rent hjärta, den som icke vänder sin själ till lögn och den som icke svär falskt.

Förest.: Han skall undfå välsignelse av HERREN och rättfärdighet av sin frälsnings Gud.

Skolan: Sådant är det släkte, som frågar efter honom; de som söka ditt ansikte, de äro Jakobs barn.

Förest.: Höjen, I portar, edra huvuden, höjen eder, I eviga dörrar, för att ärans konung må draga därin

Skolan: Vem är då ärans konung?

Förest. Det är HERREN, stark och väldig, HERREN, väldig i strid.

Höjen, I portar, edra huvuden, höjen dem, I eviga dörrar, för att ärans konung må draga därin.

Skolan: Vem är då denne ärans konung?

Förest.: Det är HERREN Sebaot; han är ärans konung.

7. Sång av barnkör eller strängmusik.

Den första gossen upprepar följande:

8. Jubelår!

Hela skolan sjunger följande sång. Mel.:

»Jag är ung, jag är glad». (Se nr 90 i sånger för Ungdomsfören.)

Det är jubel och fröjd;
Till vår Gud uti höjd
Stiger sången från barnskaran här.
Vi med lovsångers ljud
Vilja tacka vår Gud
För den tid, som försvunnen nu är.

Kör: Jubelår, jubelår! Uti fröjden jag deltaga får.

Femtio år hava gått,
Och den kyrka bestått,
Dit vi leddes av far och av mor,
Och då stora vi bli,
Ja, då skola ock vi
Vara med, om på Jesus vi tror.

Och nog göra vi det,
Ty det bästa vi vet
Är att höra om Frälsaren huld.
Och sist glada vi då,
Jubelår fira få
Uti staden med gator av guld.

Medan sista versen sjunges, inkomma tre pojkar och tre flickor och taga plats innanför altarringen, så att en flicka står till vänster om varje pojke. Flickorna bära var sin uppslagen bibel och pojkarna var sin sköld, på vilka det står Israels Jubelår, Metodistkyrkans Jubelår, Ett evigt Jubelår.

En stor juniorpojke tar plats i predikstolen, och så snart sången slutar säger han följande:

Jubelår! Det ordet har mött eder här i bön och sång. Här framför eder se ni representanter för tre olika jubelår. De skola nu omtala, varför Israels barn på Guds befallning firade jubelår. De skola också tala om, varför metodistkyrkan gör det, och de skola säga oss vad de veta om ett evigt jubelår, som väntar alla, små och stora, som lärt sig att älska Herren Jesus.

Härefter går han ned.

När Israels barn under sin vandring genom öknen på väg till Kanans land hunnit till berget Sinai, gav Gud dem där sin lag, som han ville att de skulle hålla och lyda både under vandringen, och när de kommit in i löftets land. Han visste hurudana människorna voro, och att somliga inte skulle behålla de jordlotter och andra förmåner, som tillföll dem vid uppdelningen av landet, utan att de skulle komma att sälja eller pantsätta dem. Ja, somliga av dem skulle komma att sälja sig själva till trälar åt andra, ty sådant var vanligt på den tiden. Men allt sådant köpande och säljande skulle gälla endast tills jubelåret inföll. Detta skulle firas vart femtionde år, och när det inföll, skulle all försäld och pantsatt egendom återgå till sin förra ägare. Alla, som sålt sig till trälar, skulle återfå sin frihet, och själva jorden skulle få vila. Israeliterna skulle under det året varken så eller skörda, ty föregående år skulle giva dem tillräckligt att leva av. I hela landet skulle man jubla och fröjdas, därför att alla fångar blivit fria och all egendom återgått till sina ursprungliga ägare, men mest skulle man glädjas över Guds nåd och omvårdnad. Min kamrat läser nu ur bibeln om jubelåret.

Första flickan läser 3 Mos. 25: 10—13; 17—19 samt 38 verserna.

Hela skolan sjunger: (Mel.: Skynda till Jesus.)

Israel fröjdas, året är när!
Året då Herren frihet beskär.
Frihet för fångar av alla slag.
Tacka då Gud i dag.

Härligt, härligt jubelåret är!
Arvedelen Herren återger,
Han som med dig i öknen har gått,
Tills du har Kanan nått.

Andra gossen säger:

År 1876, sålunda för femtio år sedan, bildades Meodistkyrkans i Sverige årskonferens. Men långt innan dess hade metodister från England kommit hit och påbörjat ett arbete, vars betydelse har varit mycket stor. Men de möttes av mycket stor misstro, de hånades och förföljdes, ja, de formligen drevos ut ur landet. Men ordet som de sått ut, ordet om full, fri och närvarande frälsning genom Jesus, det låg och grodde och spirade upp i månget hjärta. Några, som i Amerika lärt känna metodismen, kommo hem till Sverige och började på nytt med den avbrutna förkunnelsen och snart sändes pastorer hit och 1876 hölls den första årskonferensen. Det var blott en ringa början, men då vi se ut över vårt land i år, jubelåret, så finna vi 189 metodistkyrkor och nära 16,000 medlemmar. Så finnas ungdoms- och juniorföreningar, hem för värnlösa barn, för sjuka mödrars barn och härbargen för hemlösa. Och så, det bästa av allt, det finns 220 söndagsskolor med nära 20,000 barn. Dessa skola en dag taga platserna efter de äldre, då dessa gå bort, och fortsätta arbetet. Det är med glädje som de stora fira jubelår, och det är glädje för barnen att få vara med. Nu få vi höra vad det står i bibeln, som passar till vårt jubelår.

Andra flickan läser Joel 2: 15, 16 samt 21—24.

Hela skolan sjunger: (Mel. Vem skall sjunga om ej barnen?)

För de år, som hava svunnit,
Gud, vi tacka dig i dag,
Och för allt vad vi ha vunnit
Våra läppars offer tag.
Vi en söndagsskola äga,
Där om Jesus man oss lär.
Intet kan den fröjd uppväga,
Som det ger att samlas där.

Tredje gossen säger:

En dag skall all tid på jorden taga slut. Himmel och jord skola försvinna, och havet skall icke vara mer. När den dagen kommer, vet ingen, men de som hava givit sina hjärtan åt Jesus behöva icke frukta. Ty för dem börjar då det eviga jubelåret, som aldrig tar slut. Då skall det bli en ny himmel och en ny jord, och alla som älskat Jesus och arbetat för honom, skola få se honom och få vara hos honom för evigt. Även barnen få vara med. Det står i bibeln, att »stadens gator skola vara fulla av gossar och flickor som leka där». Då få vi åter möta alla de barn, som Jesus hämtat hem före oss, och vi få se alla de vackra, vita änglar, som skyddade barnen på jorden. Det sista, eviga jubelåret blir det härligaste. Då skall sången ljuda »som brus av många vatten» och glädjen aldrig taga slut. Vi läsa i bibeln därom.

Tredje flickan läser Upp. 21: 1, 2; 22: 1—5.

Skolan sjunger: (Mel. 141.)

Vi en liten skara barn
Under sanningens baner
Skynda glada fram på vägen mot vårt hem,
Där ett härligt jubelår
Oss hos Jesus förestår,
Evigt jubelår i Guds Jerusalem.
Sjung, sjung, sjung om jubelåret,
Som oss väntar sist hos Gud!
Om vi älska Jesus här,
Få vi evigt fröjdas där
Och instämma uti jubelsångens ljud.

9. Tal av pastorn. Ämne: »Vårt jubileumsår». Härvid kan lämpligt framhållas. I. Vad vår kyrka genom Guds nåd fått uträtta. II. Vad man har rätt att vänta av kyrkan i dag. III. Kyrkans framtid.
10. Sång av barnkör eller musikförening. Härunder upptages kollekt för Barnens fond för fattiga studerande.
11. Bön av en lärare.
12. Lovsången nr 120 och välsignelsen.

Hj. Strömberg.

Sånger.

140.

Med glättigt mod vi fira alla I dag en
fröjdfull högtidsfest. Kom därför, låten sången
skalla Och bjuden glädjen till vår gäst! I
ljus och solsken allt sig målar För våra unga
sinnen än, Av glädje varje öga strålar, Och
hoppet städse är vår vän.

2. Liksom en blomma i sin knoppning,
Har nu vår skola samlad står Och ser med
glädje och förhoppning Den framtid hon till
mötes går. För oss, som ännu äro unga
Och sälla uti livets vår, Ej några sorger
kännas tunga Och ingen möda synes svår.

3. På Herrens sida vi oss ställa, Mot
mörkrets, onskans makter all! När synd
och värld oss vilja fälla, Med Jesus seger
vinnas skall. Uti hans namn, det segerrika,
Vi all vår kraft och styrka få; Och onskans
makter måste vika, När de det namnet höra få.

4. Och när till sist vi målet hinna Och
livets aftonklocka slår, En härlig segerlön vi
vinna, Som all vår väntan övergår. Däruppe
bland den sälla skara, Som inför Lammet
samlad står, Skall evig sabbatsvila vara, Där
segerhjälden lönen får.

121.

Sjung, sjung om Frälsaren, Han är bar-
nens bäste vän; Sjung om Herren Jesus Krist,
Han oss frälst från synd och brist!

2. Sjung, sjung i livets vår! Jesus vid din
sida står, Bär dig över djup och höjd Till
ett hem av evig fröjd.

3. Sjung, sjung i ålderns dar! Jesus står
densamme kvar, Trogen i all jordens nöd,
Trogen uti liv och död.

4. Sjung, sjung om himlens ro! Snart du
där i glans får bo, Klädd i vita silkets skrud,
Smyckad skönt som Lammets brud.

120.

Bred dina vida vingar, O Jesus, över mig
och låt mig stilla vila I ve och väl hos dig!
Bliv du mitt allt i alla, Min visdom och mitt
råd! Och lär mig alla dagar Att leva blott
av nåd.

2. Förlåt mig alla synder Och två mig i
ditt blod; Giv mig ett heligt sinne, En vilja
ren och god! Tag i din vård och hägnad
Oss alla, stora, små, Och låt i frid oss åter
Till nattens vila gå!

